

„To mám,“ přikývla Bulda. „Jenže tenhle je jedinečný. Pratoroll mi ho věnoval, když tě k nám poprvé přinesl. Připomíná mi den, kdy ses stal mým synem!“

Kristoff se zamyslel. Bulda byla jemu i Svenovi dokonalou maminkou. Díky ní nikdy nepoznal samotu ani strach. Právě jí vděčí za to, čím dnes je. A jak se zdá, právě nadešel čas, aby jí všechnu péči a lásku oplatil.

„Je možné ho nějak spravit?“

„Ano je. Krystaly se mohou dobíjet z polární záře. Pratoroll ví, jak se to dělá, ale nejsem si jistá, že se stihne vrátit včas, aby nám to řekl.“

„Zkusíme se Svenem něco vymyslet. Přece nenecháme takový krásný krystal vyhasnout,“ prohlásil Kristoff.

„Ty můj chlapečku!“ usmála se Bulda. „Musíte si ale pospíšet, protože polární záře za pár dní zmizí,“ pokračovala Bulda.

„Vyrazíme hned zítra ráno,“ rozhodl Kristoff a šel si přichystat věci na cestu.

